

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/144/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120270473
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6120270473.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v spore žalobcu: Zafirka, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 51 982 668, zastúpený spoločnosťou: ADVOKÁTI Müller § Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 24/3911, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: Groupama Biztosító Zrt., so sídlom Ersébet királyné útja 1/C, 114 6 Budapest, Maďarsko, konajúci v Slovenskej republike prostredníctvom: Groupama poisťovňa a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, IČO: 47 236 060, so sídlom Miletičova 21, 821 08 Bratislava, zastúpený spoločnosťou: JAVOR - TOKÁR advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 36 264 750, so sídlom Vajnorská cesta 37, 831 04 Bratislava, o zaplatenie 930,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 13C/70/2020-152 zo dňa 1. júla 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinstančný súd žalobu žalobcu zamietol, žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %. Z vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že 01.11.2018 došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle zn. KIA Ceed, EČV: ZA257HH, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený V. V.. K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla Škoda Octavia, EVČ: ZA058HY, v danom čase povinne zmluvne poistenom u žalovaného. Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 13/2018 zo dňa 05.12.2018. Na jej základe žalobca prenajal poškodenému náhradné motorové vozidlo zn. Peugeot, EVČ: ZA598HJ v čase od 05.12.2018 do 11.01.2019. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 2019001 zo dňa 11.01.2019, splatnú dňa 18.01.2019 na sumu 1.170,- eur. Suma bola fakturovaná za obdobie od 05.12.2018 do 11.01.2019, t. j. 38 dní, pri výške denného nájmu 30,- eur. V sume 1.170,- eur je zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla vo výške 30,- eur. Poškodený dňa 11.01.2019 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z predmetnej poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 1.170,- eur spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu, žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 15.01.2019. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 26.08.2019 zaslaného žalobcovi vyplýva, že došlo k ukončeniu prešetrovania a následnému vybaveniu poistnej udalosti. Dňa 30.08.2019 žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 240,- eur. Krátenie poistného plnenia bolo odôvodnené vlastným určením doby prenájmu náhradného vozidla

v rozsahu 7 dní, ktorá predstavuje nahradené náklady nájmu za 7 dní pri dohodnutom dennom nájmom 30,- eur a nahradený jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla vo výške 30,- eur. Spornou nebola dohodnutá výška denného nájmu 30,- eur. Spolu s odvolaním sa na príslušné zákonné ustanovenia, na ktoré prvoinštančný súd v podrobnostiach poukázal, prvoinštančný súd uviedol, že nárok žalobcu uplatnený v spore právne kvalifikoval ako nárok vyplývajúci z práv poškodeného podľa ustanovenia § 15 ods. 1 Zákona o povinnom zmluvnom poistení, zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov č. 381/2001 Z. z. (ďalej len „ZPZP“) účinného od 01.01.2002, v zmysle ktorého je možné uplatniť nárok na náhradu škody vzniknutej v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla priamo proti poisťiteľovi, ktorý nárok na žalobcu mal prejsť z poškodeného postúpením podľa ust. § 524 OZ a nasl. Ust. § 15 ods. 1 ZPZP tak konštruje na rozdiel od ust. § 823 OZ priamy nárok poškodeného (§ 2 ods. 2 písm. g) ZPZP) proti poisťovateľovi (§ 2 ods. 2 písm. d) ZPZP) na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá poistený (§ 2 ods. 2 písm. f) ZPZP). Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia žaloby ustálil, že v danom prípade zodpovednosť za škodu treba posudzovať v zmysle ust. § 427 ods. 2 v spojení s § 428 ods. 1 OZ, teda ako zodpovednosť prevádzateľa (prevádzkovateľa) osobného motorového vozidla, ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda poškodenému. V zmysle ust. § 427 ods. 2 OZ ide o zodpovednosť objektívnu a podľa ust. § 428 OZ tejto zodpovednosti sa nemožno zbaviť (liberovať) s výnimkou prípadu, keď škoda nebola spôsobená okolnosťami, ktoré majú svoj pôvod v prevádzke a súčasne, ak prevádzateľ preukáže, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré bolo možné od neho požadovať. Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu podľa ustanovenia § 427 ods. 2 OZ je spôsobená škoda a príčinná súvislosť medzi osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla a spôsobenou škodou. Podľa ustálenej súdnej praxe príčinná súvislosť je priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). Vzťah príčiny a následku musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný, nestačí, ak je iba sprostredkovaný (viď napr. uznesenie NS SR zo dňa 31.01.2012, sp. zn. 6 M Cdo 11/2010, uznesenie ÚS SR zo dňa 13.10.2009, sp. zn. III. ÚS 328/09). Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnu, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. V uvedenej veci ide konkrétne o vzťah príčiny, ktorou je osobitná povaha prevádzky motorového vozidla a následku, t. j. vzniku škody. Z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal existenciu priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti medzi príčinou vzniku škody a škodou, ktorú si uplatňoval vo výške 930,- eur titulom účelne vynaložených nákladov za nájom náhradného vozidla v rozsahu 31 dní pri dohodnutom dennom nájme 30,- eur. To, že autoservis má zvyklosť zadržať vozidlo až do predloženia krycieho listu, je právne bezvýznamné. Takýto postup autoservisu nemá oporu v zákone. Ak autoservis zadržiava vozidlo po jeho oprave, poškodený musí naďalej užívať náhradné vozidlo, vzniká mu tak škoda, je jedna vec. Druhá vec je to, že v takomto prípade sa už nejedná o priamu, bezprostrednú a nerušenú príčinnú súvislosť medzi príčinou vzniku škody a škodou. Navyiac, žalobca v konaní nepreukázal, kedy/ktorého dňa bolo vozidlo poškodenému z autoservisu vydané po jeho oprave. Nepreukázal účelnosť a nevyhnutnosť vynaložených nákladov za 31 dní nájmu náhradného vozidla, inými slovami nepreukázal, po akú dobu bolo vozidlo poškodeného v autoservise, nepreukázal, kedy bolo poškodenému vydané po jeho oprave. Táto skutočnosť nevyplýva ani z predloženého čestného prehlásenia poškodeného založeného v spise na č. I. 12. Navyše, predložené Čestné prehlásenie nie je podpísané poškodeným V. V., ale treťou osobou - P. H.. V podrobnostiach poukázal na čl. 8 Základných princípov Civilného sporového poriadku, § 150 ods. 1 CSP a konštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, ktoré ho v spore zaťažovalo, čo vyústilo do jeho procesného neúspechu. Pokiaľ ide o aktívnu a pasívnu legitimáciu strán v spore, táto nebola žalovaným namietaná ani spochybňovaná. Bolo nadbytočné, aby sa ňou osobitne zaoberal, nakoľko vecná legitimácia strán v spore bola už nespočetnekrát judikovaná. Poukázal na ustanovenie § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP a úspech žalovaného v spore, priznal žalovanému vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalobca. Vytýkal, že v konaní došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces, nesprávne právne posúdenie veci, čo napĺňa odvolacie dôvody v zmysle ustanovení § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Súd nesprávne ustálil moment zavŕšenia opravy, resp. vybavenia poistnej udalosti. Došiel k nesprávnemu záveru o absencii príčinnej súvislosti medzi vznikom sporných nákladov a poškodením vozidla. Za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla treba považovať dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom v zmysle ustanovenia § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z. z. v znení niektorých zákonov a v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o PZP“), poistná udalosť je

vybavená skončením šetrenia, uznaním výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. Vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla poškodený ešte nemá okamžitú možnosť vrátiť náhradné vozidlo. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a pripísanie finančných prostriedkov, ak na ne vzniká oprávnenému nárok. Jedným z pojmových znakov opravy poškodeného vozidla je odplatnosť. Oprava vozidla je ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strane. Žalovaný v konaní nepoprel predložené dôkazy, navyše, keby klient žalovaného nezavinil dopravnú nehodu, nedošlo by ku škode na vozidle, nutnosti opravy v servise, ktorého podmienky bol poškodený povinný akceptovať a v konečnom dôsledku by nebol nutný prenájom náhradného motorového vozidla po dobu, po ktorú bol poškodený vylúčený z užívania predmetu svojho vlastníctva. V prípade vykonávania opráv motorových vozidiel v dôsledku poistných udalostí zo strany autoservisov bežne uplatňované zadržné právo k opravovanému vozidlu v zhode so zákonom až do momentu zaplatenia fakturovanej ceny opravy poškodeného motorového vozidla, resp. poskytnutia krycieho listu zo strany poisťovne. Zdôraznil, že poškodený V. ukončil prenájom náhradného vozidla 11.01.2019, hoci v tom čase ešte nemal k dispozícii svoje opravené vozidlo. Toto si vyzdvihol z autoservisu až po tom, ako bolo žalovaným uhradené poistné plnenie. Nemožno preto hovoriť o neúčelnosti, práve naopak, takýto postup zo strany poškodeného bol prejavom šetrnosti, účelnosti, snahy o minimalizáciu nákladov, pričom v tejto súvislosti v podrobnostiach poukázal na ním označené rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, v Žiline. Napadnutý rozsudok aj v odôvodnení je v rozpore s ustanovením § 220 ods. 2 CSP a nevyplýva z neho posúdenie skutkových tvrdení a právnych argumentov žalobcu. Konaním súdu teda došlo k zásahu do práva žalobcu na spravodlivý proces. Z rozhodnutia vyplýva, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, vec súčasne nesprávne právne posúdil. Žiadal, aby odvolací súd zmenil odvolaním napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu, vyhovel v plnom rozsahu žalobe žalobcu a priznal mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadal rozsudok prvoinštančného súdu ako vecne správny potvrdiť. Stotožnil sa s právnym názorom prvoinštančného súdu vyjadreným v odseku 36. odôvodnenia. Uplatnené úroky z omeškania považoval za nedôvodne uplatnené príslušenstvo s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 6 Zákona o PZP s tým, že v zmysle ustanovenia § 11 ods. 8 Zákona o PZP je peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti v zmysle ustanovenia § 11 ods. 6 zákona o PZP (rozsudok NS SR z 22.11.2018 sp. zn. 3Cdo 145/2017).

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), súc viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu ako správny v súlade s ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

5. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, svoje rozhodnutie náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. V zmysle uznesenia Ústavného súdu SR zo 16. marca 2005 sp. zn. II. ÚS 78/05, odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

8. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR zo 6. decembra 2011 sp. zn. 5Cdo 204/2011, ustanovením § 219 ods. 2 OSP (§ 387 ods. 2 CSP) je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa, a to po skutkovej, ako aj právnej stránke, môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvého stupňa, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvého stupňa, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že ďalšie závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvého stupňa. Odvolací súd prirodzene musí odpovedať na podstatné a právne významné dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na

skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody, inak sa dostane mimo limitov práva na spravodlivý proces, ktoré je chránené nielen článkom 46 ods. 1 Ústavy SR, ale aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

9. Prvoinštančný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia precízne popísal skutkové okolnosti (skutkový dej), z ktorého žalobca pri uplatnení nároku v spore vychádzal. V podrobnostiach poukázal na právnu úpravu, ktorú na vec aplikoval. Hodnotenie výsledkov vykonaného dokazovania, ich právne posúdenie podložil i rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, konkrétne rozsudkom Najvyššieho súdu SR z 31.01.2012 sp. zn. 6M Cdo 11/2010, uznesenie ÚS SR zo dňa 13.10.2009 sp. zn. III. ÚS 328/09. Vysvetlil svoj myšlienkový postup, pokiaľ došiel k záveru, že žalobca nepreukázal existenciu priamej a bezprostrednej príčinnej súvislosti medzi príčinou vzniku škody a škodou, ktorú si uplatňoval v spore vo výške 930,- eur titulom účelne vynaložených nákladov za nájom náhradného vozidla v rozsahu 31 dní pri dohodnutom dennom nájme 30,- eur. Tým, že autoservis vykonávajúci opravu dopravnou nehodou poškodeného vozidla zadržal vozidlo až do predloženia krycieho listu, a tým došlo k predĺženiu doby nájmu náhradného vozidla a k nárastu spôsobenej škody, nejde o priamu a bezprostrednú neprerušenú príčinnú súvislosť medzi prvotnou príčinou vzniku škody (dopravnou nehodou) a takto vzniknutou škodou.

10. Na zdôraznenie správnosti rozsudku prvoinštančného súdu odvolací súd dodáva, že podľa § 151s ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto je povinný vydať hnutelnú vec, môže ju zadržať, aby zabezpečil svoju splatnú peňažnú pohľadávku voči tomu, komu je inak povinný vec vydať. Nemožno však zadržať vec svojvoľne, alebo listivo odňať.

11. Zádržné právo vzniká na základe jednostranného právneho úkonu zadržiateľa (veriteľa), ktorým je faktické zadržanie veci. Predpokladom na realizáciu jednostranného právneho úkonu je existencia splatnej peňažnej pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi, ako aj to, že hnutelná vec, ktorá má byť zadržaná, je v reálnej dispozícii veriteľa, t. j. veriteľ má nad ňou faktickú moc. Prvou zákonnou podmienkou zádržného práva je existencia pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi, táto pohľadávka veriteľa voči dlžníkovi musí byť splatná. Splatná pohľadávka nemusí bezprostredne súvisieť s vecou, ktorú je oprávnený veriteľ zadržať. Môže ísť v zásade o akúkoľvek pohľadávku veriteľa voči dlžníkovi za predpokladu, že je splatná.

12. Z obsahu spisu, konkrétne faktúry č. 51800874, vystavenej dodávateľom Auto BECCHI, s.r.o., Žilina dňa 11.12.2018, s dátumom poskytnutia služby 11.12.2018, vyplynul dátum splatnosti fakturovaných pracovných operácií a vydaného materiálu na opravu motorového vozidla poškodeného 25.12.2018. Na podklade uvedeného možno prijať záver, že autoservis zadržal motorové vozidlo poškodeného v rozpore s ustanovením § 151s OZ, nakoľko k zadržaniu motorového vozidla pristúpil napriek tomu, že jeho pohľadávka v čase zadržania motorového vozidla splatnou nebola.

13. I v nadväznosti na uvedené, v ostatnom sa stotožniac s odôvodnením rozhodnutia zo strany prvoinštančného súdu, odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok prvoinštančného súdu ako vecne správny potvrdil.

14. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, s poukazom na ustanovenia § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalobcovi v rozsahu 100 %.

15. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)